KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 12
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

37 ksiąg · 221 różnych siglów · 321 wystąpień · 471 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Wj Księga Wyjścia 2
Kpł Księga Kapłańska 2
Lb Księga Liczb 3
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 3
2 Sm 2 Księga Samuela 3
1 Krl 1 Księga Królewska 3
Ne Księga Nehemiasza 3
Ps Księga Psalmów 3
Prz Księga Przysłów 5
Koh Księga Koheleta 5
Iz Księga Izajasza 5
Jr Księga Jeremiasza 6
Lm Lamentacje 6
Ez Księga Ezechiela 6
Mi Księga Micheasza 6
Mt Ewangelia według św. Mateusza 7
Mk Ewangelia według św. Marka 8
Łk Ewangelia według św. Łukasza 9
J Ewangelia według św. Jana 9
Dz Dzieje Apostolskie 10
Rz List do Rzymian 11
1 Kor 1 List do Koryntian 12
2 Kor 2 List do Koryntian 13
Ga List do Galatów 13
Ef List do Efezjan 14
Flp List do Filipian 14
Kol List do Kolosan 15
1 Tm 1 List do Tymoteusza 15
2 Tm 2 List do Tymoteusza 15
Tt List do Tytusa 15
Hbr List do Hebrajczyków 16
Jk List św. Jakuba Apostoła 16
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 17
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 17
1 J 1 List św. Jana Apostoła 17
2 J 2 List św. Jana Apostoła 18
Ap Apokalipsa św. Jana 18

Księga Wyjścia

Wj 15,11

Lekcja 12: s. 12

11 Któż jest równy Tobie pośród bóstw, o PANIE?
Któż jest równy Tobie? Tyś wspaniały w świętości,
groźny w swojej chwale, Tyś sprawcą cudów.

Wj 22,1–17

Lekcja 12: s. 7

1 Jeśli ktoś ukradnie wołu lub owcę i zabije je
bądź sprzeda, odda pięć wołów za jednego i
cztery owce za jedną. 2 Jeśli ktoś zaskoczy
złodzieja podczas włamania i zrani go
śmiertelnie, nie będzie winien przelanej krwi. 3
Jeśli jednak uczyni to po wschodzie słońca, wtedy
dopuści się morderstwa, gdyż karą za kradzież
jest uiszczenie odszkodowania. Jeśli złodziej nie
ma z czego zapłacić, będzie za kradzież
sprzedany jako niewolnik. 4 Jeśli znajdą u niego
skradzione dobra, czy to będzie wół, czy osioł, czy
owca, jeżeli będą jeszcze żywe, zwróci je
podwójnie. 5 Jeśli ktoś zniszczy pole lub winnicę
przez wypas swojej trzody na cudzych gruntach,
odda jako odszkodowanie najlepsze plony ze
swojego pola i winnicy.

6 Jeśli wzniecony ogień rozniesie się po cierniach i
spali już zebrane zboże albo zboże pozostające
jeszcze na polu w kłosach, lub też spali obsiane
pole, ten, kto spowodował pożar, zapłaci
odszkodowanie. 7 Przypuśćmy, że ktoś da
drugiemu na przechowanie pieniądze lub
jakikolwiek przedmiot i zostanie to skradzione z
domu tego, który przyjął to na przechowanie. Jeśli
schwytają złodzieja, ma on zwrócić podwójnie. 8
Jeśli zaś złodzieja nie znajdą, właściciel domu
stanie wobec Boga, by okazało się, czy nie
wyciągnął ręki po własność swojego bliźniego. 9
Każda sporna sprawa o wołu, osła, owcę, szatę
czy zgubę, dotycząca prawa własności, ma być
rozstrzygana wobec Boga na podstawie zeznań
obu stron. Kogo Bóg uzna za winnego, ten
wynagrodzi podwójnie swojemu bliźniemu.

10 Jeśli ktoś powierzy drugiemu osła, wołu, owcę
lub inne zwierzę, a ono by zdechło, uległo
kalectwu lub zostało zabrane przemocą, lecz bez
świadków, 11 wówczas podejrzany złoży przysięgę
wobec PANA, że nie wyciągnął ręki po własność
swojego bliźniego. Poszkodowany przyjmie
przysięgę, bez konieczności wynagrodzenia. 12
Jeśli jednak zostało skradzione z jego obejścia,
wypłaci właścicielowi odszkodowanie. 13 Jeśli zaś
zostałoby rozszarpane, ma przynieść zwłoki jako
dowód i nie będzie zobowiązany do wyrównania
szkody. 14 Jeśli ktoś pożyczy zwierzę od drugiego,
a ono ulegnie kalectwu lub zdechnie pod
nieobecność właściciela, należy zapłacić
odszkodowanie.

15 Jeśli jednak właściciel był przy nim, nie należy
mu się odszkodowanie. Jeśli zwierzę zostało
wynajęte za opłatą, zysk z wynajmu wyrównuje
szkodę. 16 Jeśli ktoś uwiedzie dziewczynę nie
zaręczoną z nikim i będzie z nią współżył niech
uiści opłatę ślubną i weźmie ją za żonę. 17 Nawet
gdyby jej ojciec kategorycznie sprzeciwiał się
wydaniu jej za niego, ma. zapłacić sumę
równoważną opłacie ślubnej za dziewicę.

Wj 34,6–7

Lekcja 12: s. 3

6 PAN przeszedł przed Mojżeszem, wołając: "PAN,
PAN, Bóg miłujący i łaskawy, nieskory do gniewu,
bogaty w miłosierdzie i prawdę, 7 wierny w
miłości wobec rzesz niezliczonych, gotowy
przebaczyć winy, przestępstwa i grzechy, lecz nie
pobłażliwy, gdyż z win ojców rozlicza synów,
wnuków, a nawet trzecie i czwarte pokolenie".

Księga Kapłańska

Kpł 6,2–5

Lekcja 12: s. 7

2 "Gdyby ktoś zgrzeszył i popełnił nieuczciwość
przeciwko PANU przez to, że kłamliwie odmówił
bliźniemu zwrotu tego, co wziął od niego na
przechowanie lub pod zastaw, bądź też
obrabował go lub na nim coś podstępnie wymusił,
3 albo gdyby znalazł rzecz zgubioną i temu
zaprzeczał oraz fałszywie przysięgał w sprawie
któregokolwiek z tych czynów, co zwykle taki
człowiek czyni, i przez to grzeszy - 4 otóż, kto by
tak zgrzeszył i stał się winnym, zwróci to, co
zrabował lub wymusił, lub wziął na przechowanie,
lub rzecz zgubioną, którą znalazł, 5 lub rzecz, co
do której złożył fałszywą przysięgę. Zwróci
właścicielowi całą należność i doda do niej piątą
część jej wartości w dniu, w którym będzie
składał ofiarę wynagradzającą.

Księga Liczb

Lb 5,5–8

Lekcja 12: s. 7

5 PAN powiedział do Mojżesza: 6 "Powiedz
Izraelitom: Jeśli mężczyzna lub kobieta dopuszczą
się jakiegoś grzechu względem ludzi i
sprzeniewierzą się PANU, będą ludźmi winnymi. 7
Mają wówczas wyjawić grzech, jaki popełnili, i
oddać w całości to, co obciążało ich winą, a nadto
dodać jeszcze piątą część wartości temu, wobec
którego zawinili. 8 A jeśli ten człowiek nie ma
bliskiego krewnego, któremu można by oddać
jego własność, zostanie to zwrócone PANU i
przypadnie kapłanowi, z wyjątkiem barana
przeznaczonego na ofiarę, którym kapłan dokona
za niego zadośćuczynienia.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 32,3–4

Lekcja 12: s. 12

3 Gdyż będę głosił imię PANA: Uznajcie wielkość
naszego Boga! 4 On jest skałą, a Jego dzieła są
doskonałe, bo wszystkie Jego drogi są słuszne. On
jest Bogiem wiernym i nie ma w Nim fałszu, On
jest sprawiedliwy i prawy.

2 Księga Samuela

2 Sm 12,13–23

Lekcja 12: s. 3, 10, 12

13 Dawid rzekł do Natana: "Zgrzeszyłem przeciw
PANU". Natan mu odpowiedział: "Wobec tego
PAN odpuszcza ci twój grzech. Nie umrzesz. 14
Ponieważ jednak czyniąc tak, wzgardziłeś
PANEM, dziecko, które ci się urodzi, z pewnością
umrze!". 15 Potem Natan powrócił do swojego
domu. PAN zesłał ciężką chorobę na dziecko,
które urodziła Dawidowi była żona Uriasza. 16
Dawid modlił się za dziecko do Boga i surowo
pościł; wszedł do swojego mieszkania, przeleżał
całą noc na gołej ziemi. 17 Przyszli do niego
najbardziej szanowani spośród jego sług i prosili
go, aby się podniósł z ziemi i zjadł z nimi posiłek,
on jednak odmówił.

18 Po upływie tygodnia dziecko umarło. Ale słudzy
Dawida bali się mu powiedzieć, że dziecko nie
żyje, gdyż mówili: "Gdy dziecko było przy życiu,
on nie chciał słuchać tego, co do niego
mówiliśmy. Jakże teraz możemy mu powiedzieć,
że dziecko umarło? Jeszcze zrobi sobie coś
złego!". 19 Dawid zauważył, że jego słudzy
rozmawiają ze sobą szeptem. Zrozumiał więc, że
dziecko nie żyje. Zapytał swoje sługi: "Czy
dziecko umarło?". Odpowiedzieli: "Umarło". 20
Wtedy Dawid wstał z ziemi, umył się i namaścił,
zmienił swoje szaty i poszedł do domu PANA, aby
oddać cześć Bogu. Kiedy wrócił do domu,
zażyczył sobie, aby podano mu posiłek i pożywił
się. 21 Jego słudzy zaczęli go pytać: "Jak rozumieć
twoje postępowanie? Gdy dziecko jeszcze żyło, ty
pościłeś i płakałeś z jego powodu. A skoro dziecko
umarło, wstałeś i zabierasz się do jedzenia?".

22 Dawid odpowiedział: "Jak długo dziecko żyło,
pościłem i płakałem, gdyż myślałem sobie: «Kto
wie, może PAN się zlituje i zachowa dziecko przy
życiu?». 23 Ale teraz, kiedy dziecko umarło,
dlaczego miałbym jeszcze pościć? Czy zdołam je
przywrócić do życia? To ja dołączę do niego, ale
ono do mnie nie powróci".

1 Księga Królewska

1 Krl 15,12

Lekcja 12: s. 6

12 Usunął z kraju mężczyzn uprawiających nierząd
sakralny i wszystkie bożki, wykonane przez jego
przodków.

Księga Nehemiasza

Ne 9,16–17

Lekcja 12: s. 3

16 Lecz oni i nasi przodkowie postąpili zuchwale:
nie chcieli ugiąć karku i nie słuchali Twoich
przykazań. 17 Uchylali się od posłuszeństwa i nie
pamiętali o Twoich cudach, które dla nich
uczyniłeś. Stali się krnąbrni, a nawet powzięli
zamiar powrotu do Egiptu, do swojej dawnej
niewoli.Lecz Ty jesteś Bogiem przebaczenia,
łaskawym i współczującym, cierpliwym i
wielkiego miłosierdzia - dlatego ich nie opuściłeś.

Księga Psalmów

Ps 7,12

Lekcja 12: s. 12

12 Bóg jest sędzią sprawiedliwym, Bóg na zło
oburza się codziennie.

Ps 18,31

Lekcja 12: s. 12

31 Droga Boża jest nieskalana, słowo PANA oczyszczone w ogniu. On jest tarczą dla wszystkich, którzy Mu ufają.

Ps 25,7

Lekcja 12: s. 12

7 Nie pamiętaj grzechów moich i win mej młodości, lecz wspomnij mnie łaskawie ze względu na swą dobroć, PANIE!

Ps 32,1–2

Lekcja 12: s. 3, 4

1 Pouczenie Dawida. Szczęśliwy, komu odpuszczono nieprawość, komu grzechy zostały zmazane. 2 Szczęśliwy człowiek, któremu PAN nie wylicza grzechów i w którego ustach nie ma zdrady.

Ps 38,1–23

Lekcja 12: s. 6, 12

1 Psalm Dawida. Ku przypomnieniu. 2 Nie karć mnie, PANIE, gdy jesteś wzburzony, nie karz mnie, kiedy płoniesz gniewem! 3 Bo utkwiły we mnie Twe strzały i przytłoczyła mnie ręka Twoja. 4 Z powodu Twego gniewu nie ma nic zdrowego w moim ciele i nic nietkniętego w mych kościach z powodu grzechów moich. 5 Moje nieprawości sięgają mi nad głowę, obciążyły mnie jak ciężkie brzemię.

6 Moje rany cuchną i ropieją z powodu mej głupoty. 7 Jestem zgnębiony i całkowicie złamany, cały dzień chodzę smutny. 8 Bo ogień pali wnętrze moje i nie ma nic zdrowego w moim ciele. 9 Jestem osłabiony, skrajnie wyczerpany i wyje z bólu me serce. 10 Panie, Ty znasz wszystkie me pragnienia, a mój jęk nie jest przed Tobą zakryty.

11 Moje serce się trwoży, siły mnie opuściły i gaśnie światło oczu moich. 12 Moi przyjaciele i bliscy opuścili mnie w chorobie, a moi najbliżsi stoją z daleka. 13 Ci, którzy czyhają na me życie, zastawiają pułapkę, ci, którzy źle mi życzą, dążą do mej zguby i cały dzień knują podstęp. 14 Ja zaś, jak głuchy, nie słucham, jak niemowa ust nie otwieram. 15 Jestem jak człowiek, który nie słyszy i nie ma w ustach odpowiedzi.

16 Lecz ja ufam Tobie, PANIE! Ty mnie wysłuchasz, Panie, mój Boże! 17 Mówię bowiem: Niech się ze mnie nie śmieją, niech mną nie gardzą, gdy potknie się ma noga. 18 Jestem przecież bliski upadku i ból nigdy mnie nie opuszcza. 19 Wyznaję więc nieprawość swoją, boleję nad swoim grzechem. 20 Moi wrogowie są silni i zdrowi, liczni są ci, którzy nienawidzą mnie bez powodu.

21 Za dobro mi złem odpłacają i sprzeciwiają się, bo dążę do dobra. 22 Nie opuszczaj mnie, PANIE! Boże mój, nie bądź ode mnie daleko! 23 Pospiesz mi na pomoc! Panie, zbawienie moje!

Ps 50,6

Lekcja 12: s. 12

6 Niebiosa głoszą Jego sprawiedliwość, gdyż Bóg sam jest Sędzią.

Ps 51,3–8.11.14–15.18–19

Lekcja 12: s. 3, 6

3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości Twojej w ogromie Twojego miłosierdzia zgładź nieprawość moją. 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego. 5 Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. 6 Przeciwko Tobie samemu zgrzeszyłem i dopuściłem się tego, co za złe uznajesz, ale Ty będziesz sprawiedliwy w swym wyroku i bezstronny w swoim sądzeniu. 7 Bo urodziłem się jako grzesznik i od poczęcia nieprawość ciąży na mnie.

8 Oto miłujesz prawdę ukrytą, naucz mnie tajników mądrości!

11 Odwróć oblicze od grzechów moich i zgładź wszystkie moje nieprawości.

14 Daj mi się cieszyć Twoim zbawieniem i umocnij mnie duchem ochoczym. 15 Pouczę nieprawych o Twoich drogach i wrócą do Ciebie grzesznicy.

18 Bo nie pragniesz, bym Ci składał ofiary , ani nie masz upodobania w całopaleniach. 19 Ofiarą dla Boga jest duch skruszony; udręczonym i uniżonym sercem Bóg nie pogardzi.

Ps 86,5

Lekcja 12: s. 3

5 Gdyż Ty, Panie, jesteś dobry i przebaczający, pełen łaski dla tych, którzy Cię wzywają.

Ps 103,3.10–14

Lekcja 12: s. 3, 4

3 On przebacza wszystkie twoje winy, leczy wszystkie twe słabości.

10 Nie postępuje z nami według grzechów naszych, nie odpłaca nam według naszych nieprawości. 11 Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak wielka jest Jego łaska dla bogobojnych. 12 Jak daleko jest wschód od

zachodu, tak oddalił od nas nasze grzechy. [13] Jak ojciec lituje się nad dziećmi, tak PAN lituje się nad swymi czcicielami. [14] Wie dobrze, z czego zostaliśmy stworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Ps 118,1–4

Lekcja 12: s. 12

[1] Sławcie PANA, bo jest dobry, bo Jego łaska na wieki. [2] Niech mówi dom Izraela: "Jego łaska na wieki". [3] Niech mówi dom Aarona: "Jego łaska na wieki". [4] Niech mówią czciciele PANA: "Jego łaska na wieki".

Ps 119,11

Lekcja 12: s. 17

[11] W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie zgrzeszył przeciw Tobie.

Ps 145,17

Lekcja 12: s. 12

[17] Sprawiedliwy jest PAN na wszystkich swych drogach i wierny we wszystkich swych dziełach.

Księga Przysłów

Prz 6,30–35

Lekcja 12: s. 7

[30] Nie potępia się złodzieja, gdy kradnie dla zaspokojenia głodu, [31] ale pochwycony musi zwrócić siedem razy więcej - odda cały dobytek swego domu. [32] Kto więc cudzołoży, jest nierozumny, kto tak czyni, sam niszczy swoje życie. [33] Chłostę i wstyd ściąga na siebie, a jego hańba nie będzie zmazana. [34] Bo zazdrość podsyci gniew męża i nie ulituje się on w dniu zemsty.

[35] Nie da się ułagodzić żadnym okupem, nie ugnie się, choćbyś zasypywał go darami.

Prz 15,23

Lekcja 12: s. 9

[23] Człowiek znajduje radość w wypowiedziach ust swoich, jakże przyjemne jest słowo wypowiedziane w stosownym czasie.

Prz 16,7

Lekcja 12: s. 7

[7] Gdy spodobają się PANU drogi człowieka, sprawi On, że nawet jego wrogowie się z nim pogodzą.

Prz 21,30

Lekcja 12: s. 9

[30] Nie ma innej mądrości ani roztropności, ani rady, jak tylko ta, która należy do PANA.

Prz 25,11

Lekcja 12: s. 9

[11] Złote jabłka zdobiące srebrne naczynia - to słowa wypowiedziane w stosownym czasie.

Księga Koheleta

Koh 12,14

Lekcja 12: s. 11

[14] Ponieważ wszystkie czyny Bóg przywoła na sąd, również i te ukryte: zarówno dobre, jak i złe.

Księga Izajasza

Iz 6,3

Lekcja 12: s. 12

[3] I wołał jeden do drugiego: "Święty, święty, święty PAN, Bóg Zastępów! Cała ziemia jest pełna Jego chwały!".

Iz 38,17

Lekcja 12: s. 4

[17] Cóż mam powiedzieć? On przemówił do mnie i On sam to sprawił. Minęła gorycz mojej duszy, wielbić Cię więc będę przez wszystkie me lata.

Iz 43,22–25

Lekcja 12: s. 3, 11

[22] Ale ty, Jakubie, Mnie nie wzywałeś, męczyłeś się Mną, Izraelu. [23] Nie przynosiłeś mi owiec na ofiarę całopalną, nie czciłeś Mnie ofiarami. Nie obciążałem cię ofiarami pokarmowymi i nie męczyłem ofiarą kadzielną. [24] Nie kupowałeś Mi za srebro wonnych korzeni i nie syciłeś Mnie tłuszczem swoich ofiar. Raczej obciążałeś Mnie swoimi grzechami, męczyłeś Mnie występkami. [25] Lecz Ja, właśnie Ja, ze względu na siebie przekreślam twoje przestępstwa i nie chcę pamiętać twych grzechów.

Iz 44,22

Lekcja 12: s. 3

[22] Usunąłem jak obłok twoje występki i jak chmurę twoje grzechy. Nawróć się do Mnie, bo cię odkupiłem.

Iz 53,4–12

Lekcja 12: s. 4

4 Oto on dźwigał nasze choroby i wziął na siebie
nasze cierpienia, a my uznaliśmy go za
ukaranego, pobitego i pognębionego przez Boga.
5 Lecz on był zraniony za nasze grzechy,
zmiażdżony za nasze winy. Dla naszego zbawienia
znosił karcenie, przez jego rany zostaliśmy
uzdrowieni. 6 Wszyscy błądziliśmy jak owce,
każdy szedł swoją własną drogą, a PAN sprawił,
że jego ugodziły winy nas wszystkich. 7 Męczono
go, lecz znosił to pokornie i nie otworzył swoich
ust. Jak baranek prowadzony na zabicie i jak
owca, która milczy, gdy ją strzygą, tak on nie
otworzył swoich ust. 8 Po upokorzeniu i sądzie
został zabrany, ale czy ktoś się przejmuje jego
losem? Gdyż został wyrwany z krainy żyjących ze
względu na grzechy mojego ludu, który zasłużył
na karę.

9 Pochowano go wśród złoczyńców i złożono go w
grobie bogacza, a przecież nie dopuścił się
przemocy ani na jego ustach nie było fałszu. 10
Lecz PAN pragnął zmiażdżyć go cierpieniem. Jeśli
swoje życie odda jako ofiarę wynagradzającą,
ujrzy potomstwo i cieszyć się będzie długim
życiem, a pragnienie PANA spełni się przez niego.
11 Po swojej udręce zobaczy światłość i nasyci się
tym, co pozna. Mój sprawiedliwy sługa wielu
uczyni sprawiedliwymi, bo on weźmie na siebie
ich winy. 12 Dlatego w dziedzictwie przydzielę mu
wielu i wielkie rzesze posiądzie jak zdobycz. Za
to, że wydał na śmierć samego siebie i został
zaliczony do przestępców, ponieważ sam dźwigał
grzechy wielu i wstawiał się za przestępcami.

Iz 55,8–9

Lekcja 12: s. 9

8 Bo moje myśli nie są waszymi myślami, a wasze
drogi nie są moimi drogami - wyrocznia PANA. 9
Bo jak niebo góruje nad ziemią, tak drogi moje
górują nad waszymi, a moje myśli nad waszymi
myślami!

Księga Jeremiasza

Jr 4,1

Lekcja 12: s. 6

1 Jeśli chcesz wrócić, Izraelu - wyrocznia PANA -
to powróć do Mnie! Jeśli usuniesz twe bożki, nie
będziesz już musiał się tułać.

Jr 10,23

Lekcja 12: s. 9

23 Wiem, PANIE, że człowiek nie wybiera drogi ani
wędrowiec ścieżki, którą ma iść.

Jr 31,34

Lekcja 12: s. 11

34 I nikt już nie będzie pouczał swego rodaka ani
swego brata: «Poznajcie PANA!», bo wszyscy
będą Mnie znali, od najmniejszego do
największego wyrocznia PANA. Wtedy odpuszczę
ich winy, a ich grzechów nie będę już pamiętał.

Jr 50,20

Lekcja 12: s. 3

20 W tych dniach i w tym czasie - wyrocznia PANA
- będą szukać winy Izraela, lecz już jej nie będzie,
grzechów Judy - lecz już ich nie znajdą, bo
przebaczę tym, których pozostawię.

Lamentacje

Lm 3,22–23

Lekcja 12: s. 12

22 Choć bliscy śmierci - z łaski PANA żyjemy, gdyż
nieskończone Jego miłosierdzie 23 każdego ranka
objawia się na nowo. Wielka jest Twoja wierność!

Księga Ezechiela

Ez 18,20

Lekcja 12: s. 7

20 Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn
nie odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada
za winy syna. Prawego spotka nagroda za jego
sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za
jego niegodziwość.

Księga Micheasza

Mi 7,19

Lekcja 12: s. 4

19 On znów się zmiłuje nad nami i obmyje nas z
naszej winy. Wrzuci w głębinę morską wszystkie
nasze grzechy.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 3,8

Lekcja 12: s. 6

8 Wydajcie więc owoc godny nawrócenia,

Mt 5,16.23–24.43–48

Lekcja 12: s. 2, 6, 7, 8, 10, 16, 17

16 Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi,
aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego
Ojca, który jest w niebie

23 Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i
przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko
tobie, 24 zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw
idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż
ofiarę.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam mówię: Miłujcie waszych
nieprzyjaciół i módlcie się za waszych
prześladowców, 45 abyście byli synami waszego
Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce
wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla
sprawiedliwych i niesprawiedliwych. 46 Jeśli
bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i
celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli pozdrawiacie
tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego
czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?

48 Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest
wasz Ojciec Niebieski.

Mt 6,14–15

Lekcja 12: s. 2, 5, 11

14 Jeśli bowiem darujecie ludziom ich
przewinienia, to również i wam daruje Ojciec
Niebieski. 15 Lecz jeśli nie darujecie ludziom, to i
wasz Ojciec nie daruje wam przewinień.

Mt 7,1–5

Lekcja 12: s. 2, 6

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

Mt 12,22–32.36–37

Lekcja 12: s. 3, 11

22 Wtedy przyprowadzono do Niego opętanego,
który był niewidomy i niemy. A On go uzdrowił,
tak że przemówił i zaczął widzieć. 23 Wszyscy w
tłumie pytali zdumieni: "Czyż nie jest On Synem
Dawida?. 24 Gdy to usłyszeli faryzeusze, mówili:
"On może wyrzucać demony tylko dzięki mocy ich
przywódcy, Belzebuba. 25 Jezus, znając ich myśli,
powiedział: "Każde królestwo wewnętrznie
skłócone staje się pustkowiem. Nie przetrwa też
żadne miasto ani dom, gdzie panuje niezgoda. 26
Jeśli więc szatan wyrzuca szatana, to znaczy, że
jest ze sobą skłócony. Jak więc przetrwa jego
królestwo?

27 A jeżeli Ja mocą Belzebuba wyrzucam demony,
to czyją mocą wyrzucają je wasi synowie? Dlatego
oni będą waszymi sędziami. 28 Jeśli jednak Ja
wyrzucam demony mocą Ducha Bożego, to
przyszło już do was królestwo Boże. 29 Bo czy
może wejść ktoś do domu kogoś silnego i
zagrabić jego rzeczy, jeśli najpierw nie zwiąże
go? Dopiero wtedy okradnie jego dom. 30 Kto nie
jest ze Mną, jest przeciwko Mnie. A kto nie zbiera
ze Mną, ten rozprasza. 31 Oświadczam wam:
Każdy grzech i bluźnierstwo będą ludziom
odpuszczone. Jednak bluźnierstwo przeciwko
Duchowi nie będzie odpuszczone.

32 Jeżeli ktoś powie coś przeciw Synowi
Człowieczemu, będzie mu odpuszczone. Ale temu,
kto by mówił przeciw Duchowi Świętemu, nie
zostanie odpuszczone ani w tym życiu, ani w
przyszłym.

36 Wiedzcie, że w dniu sądu ludzie zdadzą sprawę
z każdego niepotrzebnie wypowiedzianego słowa.
37 Bo właśnie na podstawie twoich słów będziesz
usprawiedliwiony i na podstawie twoich słów
będziesz potępiony.

Mt 16,27

Lekcja 12: s. 12

27 Gdy więc Syn Człowieczy przybędzie wraz ze
swymi aniołami w blasku chwały swojego Ojca,
wtedy odpłaci każdemu zgodnie z jego
postępowaniem.

Mt 18,7.15.21–35

Lekcja 12: s. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 10, 11

7 Biada światu, który stwarza okazje do upadku.
Wprawdzie muszą pojawiać się przyczyny
zwątpienia, ale biada człowiekowi, który innych
doprowadza do upadku.

15 Jeżeli twój brat zgrzeszy przeciw tobie, idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata.

21 Wtedy podszedł Piotr i zapytał: "Panie, ile razy mam przebaczyć bratu, jeśli wobec mnie zawini? Czy aż siedem razy?. 22 Jezus mu odpowiedział: "Nie twierdzę, że siedem, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. 23 Dlatego królestwo niebieskie podobne jest do króla, który postanowił rozliczyć się ze swoimi sługami. 24 Kiedy zaczął to robić, przyprowadzono mu dłużnika, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. 25 Ponieważ nie miał z czego oddać, pan kazał go sprzedać wraz z żoną i dziećmi, i wszystkim, co posiadał. W ten sposób chciał odzyskać dług.

26 Wtedy sługa upadł przed nim na ziemię i błagał: «Okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». 27 Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował. 28 Gdy ów sługa wyszedł, spotkał innego sługę swego pana, który był mu winien sto denarów. Chwycił go, zaczął dusić i mówił: «Oddaj wszystko, coś winien». 29 A on upadł na ziemię i prosił: «Okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». 30 On jednak nie chciał, lecz odszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

31 Gdy inni słudzy dowiedzieli się o tym, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli o wszystkim swojemu panu. 32 Wtedy pan wezwał go i powiedział: «Jesteś złym człowiekiem! Darowałem ci cały dług, bo mnie prosiłeś. 33 Czy i ty nie powinieneś był zmiłować się nad swoim dłużnikiem, tak jak ja zmiłowałem się nad tobą?». 34 I pan rozgniewany wydał go katom, dopóki nie odda mu całego długu. 35 Podobnie postąpi z wami mój Ojciec, który jest w niebie, jeśli każdy z was szczerze nie przebaczy swojemu bratu.

Mt 22,36–40

Lekcja 12: s. 2, 14

36 "Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?. 37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand, swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest podobne do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. 40 Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

Ewangelia według św. Marka

Mk 3,20–30

Lekcja 12: s. 3

20 Pewnego razu wszedł do domu, a zbiegł się taki tłum, że nie mieli chwili na zjedzenie chleba. 21 Gdy Jego krewni usłyszeli o wszystkim, przyszli, aby Go powstrzymać. Mówiono bowiem, że odszedł od zmysłów. 22 Nauczyciele Pisma natomiast, którzy przyszli z Jerozolimy, mówili, że opętał Go Belzebub i że wyrzuca demony mocą ich przywódcy. 23 Wtedy przywołał ich do siebie i mówił do nich w przypowieściach: "Jak może szatan szatana wyrzucać? 24 Jeśli jakieś królestwo jest wewnętrznie skłócone, to takie królestwo nie może przetrwać.

25 I jeżeli dom jest wewnętrznie skłócony, to taki dom nie będzie mógł przetrwać. 26 Jeśli więc szatan powstał przeciwko sobie i jest wewnętrznie skłócony, to nie może przetrwać, lecz koniec z nim. 27 Nikt przecież nie może wejść do domu kogoś silnego i zagrabić jego rzeczy, jeśli najpierw go nie zwiąże. Dopiero wtedy okradnie jego dom. 28 Zapewniam was: Wszystkie grzechy będą ludziom odpuszczone, a nawet bluźnierstwa, których by się dopuścili. 29 Kto by jednak zbluźnił przeciwko Duchowi Świętemu, nigdy nie otrzyma odpuszczenia: będzie winien grzechu wiecznego.

30 Mówili bowiem: "Opętał Go duch nieczysty.

Mk 11,25–26

Lekcja 12: s. 2, 4, 5, 8, 11

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy przystępujecie do modlitwy, przebaczajcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby również wasz Ojciec, który jest w niebie, przebaczył wasze przewinienia. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Mk 12,30–31

Lekcja 12: s. 2

30 Będziesz miłował Pana, swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. 31 Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 3,8

Lekcja 12: s. 6

8 Wydajcie więc owoce godne nawrócenia, a nie
zaczynajcie się tłumaczyć: «Abraham jest naszym
ojcem». Wiedzcie, że nawet z tych kamieni Bóg
może wzbudzić dzieci Abrahamowi.

Łk 6,27–38

Lekcja 12: s. 2, 5

27 Lecz wam, którzy słuchacie, mówię: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół. Dobrze czyńcie tym,
którzy was nienawidzą. 28 Błogosławcie tych,
którzy was przeklinają, i módlcie się za tych,
którzy was oczerniają. 29 Temu, kto cię uderzy w
policzek, nadstaw i drugi, a temu, kto ci zabiera
płaszcz, nie odmawiaj i tuniki. 30 Dawaj każdemu,
kto cię prosi, i nie dopominaj się zwrotu od tego,
kto bierze twoją własność. 31 Jak chcecie, żeby
ludzie wam czynili, tak wy im czyńcie.

32 Jeżeli miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej wdzięczności możecie się spodziewać?
Przecież i grzesznicy miłują tych, którzy ich
miłują. 33 A jeżeli tylko tym dobrze czynicie, którzy
wam dobrze czynią, jakiej wdzięczności możecie
się spodziewać? Przecież grzesznicy postępują
tak samo. 34 A jeżeli tylko tym pożyczacie, od
których spodziewacie się zwrotu, jakiej
wdzięczności możecie się spodziewać? I
grzesznicy pożyczają grzesznikom, aby tyle samo
odzyskać. 35 Wy natomiast miłujcie waszych
nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie,
niczego w zamian się nie spodziewając. A
otrzymacie wielką zapłatę i będziecie synami
Najwyższego. On bowiem jest łaskawy dla
niewdzięcznych i złych. 36 Bądźcie miłosierni, jak
miłosierny jest wasz Ojciec.

37 Nie osądzajcie, a nie będziecie osądzeni. Nie
potępiajcie, a nie będziecie potępieni.
Przebaczajcie, a będzie wam przebaczone. 38
Dawajcie, a będzie wam dane. Miarą dobrą,
ubitą, utrzęsioną, przepełnioną, wsypią wam do
kieszeni. Jaką bowiem miarą mierzycie, taką i
wam odmierzą.

Łk 17,3–10

Lekcja 12: s. 4, 5, 7, 8

3 Uważajcie na siebie! Jeśli twój brat zgrzeszy,
upomnij go. A jeśli się nawróci, przebacz mu. 4
Jeśli nawet siedem razy na dzień zawini
przeciwko tobie i siedem razy powie ci: «Żałuję»,
przebacz mu. 5 Apostołowie prosili Pana:
"Wzmocnij naszą wiarę!. 6 A Pan powiedział:
"Gdybyście mieli wiarę jak ziarno gorczycy i
powiedzielibyście temu krzewowi morwy:
«Wyrwij się i przenieś do morza», to by was
posłuchał. 7 Któż z was, mając sługę, który orze
lub pasie, powie do niego, gdy ten przyjdzie z
pola: «Chodź zaraz i zasiądź do stołu»?

8 Czy nie powie mu raczej: «Przygotuj mi posiłek,
przepasz się i usługuj mi, aż się najem i napiję. Ty
będziesz jadł i pił potem»? 9 Czy dziękuje słudze
za to, że wykonał polecenie? 10 Tak i wy, kiedy
wykonacie wszystko, co wam polecono, mówcie:
«Jesteśmy nieużytecznymi sługami. Wykonaliśmy
to, co było naszą powinnością».

Łk 19,8–9

Lekcja 12: s. 7

8 Zacheusz zaś stanął i powiedział do Pana:
"Panie, połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli
na kimś coś wymusiłem, oddaję poczwórnie. 9
Wtedy Jezus powiedział do niego: "Dziś zbawienie
stało się udziałem tego domu, gdyż i ten człowiek
jest synem Abrahama.

Łk 23,39–43

Lekcja 12: s. 3, 4, 10

39 Jeden z powieszonych na krzyżu złoczyńców
bluźnił Mu, mówiąc: "Czy Ty nie jesteś
Chrystusem? Wybaw siebie i nas!. 40 Drugi
natomiast, upominając go, powiedział: "Ty nawet
Boga się nie boisz, chociaż ponosisz tę samą
karę? 41 My przecież sprawiedliwie zostaliśmy
ukarani. Zasłużyliśmy na to. Ale On nic złego nie
zrobił. 42 I dodał: "Jezu, wspomnij o mnie, gdy
wejdziesz do swego królestwa. 43 Odpowiedział
mu: "Zapewniam Cię: Dzisiaj ze Mną będziesz w
raju.

Ewangelia według św. Jana

J 3,3.16

Lekcja 12: s. 4, 10

3 Wówczas Jezus oznajmił: "Uroczyście
zapewniam cię: Żaden człowiek nie może
zobaczyć królestwa Bożego, jeśli się nie narodzi
na nowo.

[16] Tak bardzo bowiem Bóg umiłował świat, że dał swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne.

J 5,24

Lekcja 12: s. 10

[24] Uroczyście zapewniam was: Kto jest posłuszny mojej nauce i kto wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie będzie sądzony, lecz przeszedł ze śmierci do życia.

J 7,24

Lekcja 12: s. 2

[24] Nie osądzajcie według pozorów, lecz wydawajcie sprawiedliwy wyrok.

J 13,35

Lekcja 12: s. 1, 14, 16, 17

[35] Po tym wszyscy rozpoznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować.

J 14,15.23–24

Lekcja 12: s. 2, 14

[15] Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali moje przykazania.

[23] Jezus mu odpowiedział: "Każdy, kto Mnie miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go. Przyjdziemy do niego i będziemy u niego mieszkać. [24] Ten, kto Mnie nie miłuje, nie przestrzega mojej nauki. Nauka, jednak, której słuchacie, nie jest moja, lecz Ojca, który Mnie posłał.

J 17,20–23

Lekcja 12: s. 2

[20] Proszę Cię nie tylko za nimi, lecz także za tymi, którzy uwierzą we Mnie dzięki ich nauczaniu, [21] aby wszyscy byli jedno. Podobnie jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, tak i oni niech będą w nas, aby świat uwierzył, że to Ty Mnie posłałeś. [22] Obdarzyłem ich chwałą, jaką otrzymałem od Ciebie, aby byli jedno, podobnie jak my jedno jesteśmy. [23] Ja w nich, a Ty we Mnie - niech staną się doskonalą jednością, aby świat poznał, że to Ty Mnie posłałeś i tak ich umiłowałeś, jak Mnie umiłowałeś.

Dzieje Apostolskie

Dz 19,8–19

Lekcja 12: s. 6

[8] Potem przez trzy miesiące przychodził do synagogi, gdzie przemawiał i przekonywał o królestwie Bożym. [9] Niektórzy jednak trwali w uporze i przeciwstawiali się mu, publicznie szydząc z tej drogi. Odłączył się więc od nich, odsunął od nich uczniów i dalej nauczał, przemawiając codziennie w szkole Tyrannosa. [10] Trwało to aż dwa lata. Dzięki temu wszyscy mieszkańcy Azji, zarówno Żydzi, jak i Grecy, mogli usłyszeć słowo Pana. [11] Za pośrednictwem Pawła Bóg czynił też niezwykłe cuda. [12] Nawet jego chusty i przepaski kładziono na chorych, a oni odzyskiwali zdrowie i opuszczały ich złe duchy.

[13] Także wędrowni Żydzi, zajmujący się wypędzaniem złych duchów, usiłowali wzywać imienia Pana Jezusa. Mówili: "Zaklinam was w imię Jezusa, którego głosi Paweł. [14] Podobnie postępowało siedmiu synów żydowskiego najwyższego kapłana Skewasa. [15] A zły duch odpowiedział im: "Znam Jezusa i wiem, kim jest Paweł! A wy coście za jedni?. [16] Wtedy rzucił się na nich ten opętany człowiek i pobił ich tak dotkliwie, że obdarci i pokaleczeni uciekli z tego domu. [17] Dowiedzieli się o tym wszyscy Żydzi i Grecy mieszkający w Efezie. Padł strach na nich wszystkich i wysławiano imię Pana Jezusa.

[18] Wielu z tych, którzy uwierzyli, przychodziło, aby publicznie wyznać i ujawnić swoje czyny. [19] Wielu też, uprawiających magię, przynosiło księgi i paliło je w obecności wszystkich. Ich wartość oszacowano na około pięćdziesiąt tysięcy srebrnych drachm.

Dz 20,28

Lekcja 12: s. 4

[28] Troszczcie się o siebie i o całą owczarnię, w której Duch Święty ustanowił was biskupami. Bądźcie pasterzami Kościoła Bożego, odkupionego Jego własną krwią.

Dz 26,20

Lekcja 12: s. 6

[20] Dlatego przemawiałem najpierw do mieszkańców Damaszku, potem - Jerozolimy i całej ziemi żydowskiej, i wreszcie do pogan. Wzywałem ich, aby się nawrócili, skierowali do Boga i spełniali uczynki wynikające z nawrócenia.

List do Rzymian

Rz 2,1

Lekcja 12: s. 6

1 Dlatego nie możesz się wytłumaczyć,
kimkolwiek jesteś, człowieku, który podejmujesz
się sądzenia. Osądzając kogoś innego, sam siebie
skazujesz, bo czynisz to samo, co potępiasz.

Rz 3,23–25

Lekcja 12: s. 4, 11, 12

23 Wszyscy przecież zgrzeszyli i zostali pozbawieni
chwały Boga, 24 a usprawiedliwienia dostępują
darmo, dzięki Jego łasce, przez odkupienie w
Chrystusie Jezusie. 25 Bóg uczynił Go ołtarzem
przebłagania. Przez wiarę, w Jego krwi objawił
swoją sprawiedliwość, aby odpuścić grzechy
popełnione uprzednio

Rz 4,8

Lekcja 12: s. 4

8 Szczęśliwy człowiek, któremu Part nie wylicza
grzechów.

Rz 5,1–2.6–11.16–21

Lekcja 12: s. 3, 4, 7, 9, 10, 13

1 Jako usprawiedliwieni dzięki wierze,
zachowujemy pokój z Bogiem przez naszego
Pana, Jezusa Chrystusa. 2 Przez Niego
dostąpiliśmy łaski, w której trwamy, chlubiąc się
nadzieją chwały Bożej.

6 Chrystus bowiem umarł we właściwym czasie za
nas bezbożnych, kiedy jeszcze byliśmy słabi. 7
Rzadko umiera ktoś za człowieka sprawiedliwego.
Może jeszcze odważyłby się ktoś umrzeć za
człowieka szlachetnego. 8 Tymczasem Bóg
okazuje swoją miłość do nas przez to, że Chrystus
umarł za nas, kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami.
9 O ileż więc bardziej teraz, jako usprawiedliwieni
przez Jego krew, dzięki Niemu zostaniemy
wybawieni od gniewu! 10 Jeśli bowiem, będąc
nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem
przez śmierć Jego Syna, o ileż bardziej jako już
pojednani zostaniemy ocaleni przez Jego życie!

11 I nie tylko to, ale chlubimy się w Bogu przez
naszego Pana, Jezusa Chrystusa, dzięki któremu
dostąpiliśmy pojednania.

16 Inaczej też przedstawia się działanie łaski niż
grzechu popełnionego przez jednego człowieka.
Bo jeśli wyrok zapadł z powodu jednego upadku,
to łaska przyniosła usprawiedliwienie z wielu
upadków. 17 I jeśli przez upadek jednego
człowieka, z jego powodu zapanowała śmierć, to
tym bardziej ci, którzy dostąpili ogromu łaski i
daru usprawiedliwienia, zapanują jako żyjący,
dzięki jednemu, Jezusowi Chrystusowi. 18 A zatem,
jak z powodu występku jednego człowieka wyrok
potępiający dotknął wszystkich ludzi, tak też z
powodu jednego czynu usprawiedliwiającego do
wszystkich ludzi przyszło usprawiedliwienie
dające życie. 19 Bo jak przez nieposłuszeństwo
jednego człowieka wielu stało się grzesznikami,
tak przez posłuszeństwo jednego wielu stanie się
sprawiedliwymi. 20 Prawo natomiast weszło po to,
aby grzech się upowszechnił. Gdzie natomiast
rozpowszechnił się grzech, tam pojawiła się
jeszcze obfitsza łaska,

21 aby jak grzech panował przez śmierć, tak laska
panowała przez usprawiedliwienie prowadzące
do życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa,
naszego Pana.

Rz 6,23

Lekcja 12: s. 10

23 Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, a darem
Boga - życie wieczne w Chrystusie Jezusie,
naszym Panu.

Rz 8,1.7.31–34

Lekcja 12: s. 3, 4, 9, 10, 13

1 Oto teraz nie ma wyroku potępiającego dla tych,
którzy są w Chrystusie Jezusie,

7 gdyż myślenie ciała jest nieprzyjazne Bogu. Nie
uznaje ono bowiem, ani nie może uznawać prawa
Bożego.

31 Co na to powiedzieć? Jeśli Bóg jest przy nas, to
któż przeciwko nam? 32 On własnego Syna nie
oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich,
dlaczego więc nie miałby nam ofiarować
wszystkiego wraz z Nim? 33 Kto wystąpi przeciw
wybranym przez Boga? Przecież sam Bóg
usprawiedliwia! 34 Kto wystąpi z wyrokiem
potępiającym? Przecież wstawia się za nami
Chrystus Jezus, który umarł, co więcej, który
zmartwychwstał i zasiada po prawej stronie
Boga!

Rz 12,9.18

Lekcja 12: s. 4, 6, 7

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

9 Miłość niech będzie nieobłudna. Unikajcie zła,
przylgnijcie do dobra.

18 Jeśli to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi
zachowujcie pokój.

Rz 14,1–13.19

Lekcja 12: s. 2, 6

1 Tego, kto jest słaby w wierze, przyjmujcie bez
roztrząsania poglądów. 2 Jeden jest przekonany,
że może jeść wszystko, słaby natomiast spożywa
jarzyny. 3 Ten, kto je wszystko, niech nie
lekceważy tego, który czegoś nie je. Ten zaś, kto
nie je wszystkiego, niech nie osądza tego, który
je. Bóg przecież go przyjął. 4 Ty natomiast kim
jesteś, że osądzasz czyjegoś sługę? To, czy on
stoi, czy upada, jest sprawą jego Pana. Ostoi się
jednak, ponieważ Pan ma moc go podtrzymać. 5
Ktoś znowu wyróżnia jeden dzień spośród innych,
dla innego wszystkie są równie ważne. Niech
każdy zostanie przy swoim przekonaniu.

6 Ten, kto dokonuje rozróżnienia, czyni tak ze
względu na Pana. Także ten, kto je, czyni to ze
względu na Pana, ponieważ składa dzięki Bogu.
Kto zaś nie je, ten nie je przez wzgląd na Pana i
także dziękuje Bogu. 7 Nikt z nas nie żyje dla
siebie i nie umiera dla siebie. 8 Bo jeśli żyjemy,
żyjemy dla Pana; jeżeli umieramy, umieramy dla
Pana. Czy więc żyjemy, czy umieramy, należymy
do Pana. 9 Po to przecież Chrystus umarł i
zmartwychwstał, aby się stać Panem tak żywych,
jak i umarłych. 10 A ty dlaczego osądzasz brata
albo dlaczego pogardzasz bratem? Przecież
wszyscy staniemy przed sądem Boga.

11 Napisano bowiem: Na moje życie, mówi Pan,
przede Mną zegnie się wszelkie kolano i wszelki
język będzie wychwalać Boga. 12 Tak oto każdy z
nas o sobie samym zda sprawę Bogu. 13 Nie
osądzajmy się nawzajem, ale raczej zwróćcie
uwagę na to, by nie dawać bratu powodu do
potknięcia się lub upadku.

19 Starajmy się więc o to, co przynosi pokój i co
służy wzajemnemu zbudowaniu.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,10

Lekcja 12: s. 2

10 W imię Pana naszego Jezusa Chrystusa wzywam
was, bracia, byście byli zgodni we wszystkim, by
nie było wśród was podziałów, lecz jedność w
myśleniu i poznaniu.

1 Kor 2,14

Lekcja 12: s. 10

14 Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje tego, co
pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla niego
głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia się to
na sposób duchowy.

1 Kor 6,5–7.9–11

Lekcja 12: s. 5, 13

5 Mówię to, abyście się zawstydzili. Czyż nie ma
wśród was nikogo roztropnego, kto mógłby
rozsądzić sprawę między braćmi? 6 Tymczasem
brat procesuje się z bratem, i to przed
niewierzącymi! 7 Już samo to, że procesujecie się
między sobą, jest poniżające! Dlaczego raczej nie
znosicie niesprawiedliwości? Dlaczego raczej nie
jesteście gotowi doznawać krzywdy?

9 Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie otrzymają
królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani
rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy,
ani rozwiąźli, ani mężczyźni współżyjący ze sobą,
10 ani złodzieje, ani zachłanni, ani pijacy, ani
oszczercy, ani zdziercy nie otrzymają królestwa
Bożego. 11 Takimi byli niektórzy spośród was, ale
zostaliście obmyci, uświęceni, uznani za
sprawiedliwych w imię Pana Jezusa Chrystusa i
przez Ducha naszego Boga.

1 Kor 10,13

Lekcja 12: s. 6, 14

13 Nie byliście kuszeni ponad ludzkie siły. Bóg,
który jest wierny, nie pozwoli, byście byli kuszeni
ponad siły, lecz dopuszczając pokusę, wskaże
sposób jej przezwyciężenia.

1 Kor 11,31–32

Lekcja 12: s. 10, 11

31 Gdybyśmy siebie samych sądzili, nie bylibyśmy
osądzeni. 32 A gdy Pan nas sądzi, wówczas karci
nas w tym celu, abyśmy nie byli potępieni wraz ze
światem.

1 Kor 12,22–27

Lekcja 12: s. 2

22 Owszem, te części ciała, które wydają się
najsłabsze, są konieczne. 23 Te części ciała, które
uważamy za mniej szacowne, otaczamy większym
szacunkiem, a wstydliwe większą troską. 24
Szlachetne nie wymagają takiej troski. Bóg
udzielił większej czci tym częściom, którym jej
brakowało i w ten sposób utworzył ciało, 25 aby
nie było w nim rozdarcia, lecz aby poszczególne
części wzajemnie ze sobą współdziałały. 26 Gdy
cierpi jedna część ciała, cierpią pozostałe części,
a gdy jedna część odbiera chwałę, cieszą się
wszystkie części.

27 Wy jesteście Ciałem Chrystusa, a każdy z was
jest Jego częścią.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 12: s. 2, 4, 6, 11, 14

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie
zazdrości, nie przechwala się, nie jest
zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie
szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy
doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z
niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7
Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy,
wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość
nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar
prorokowania, który ustanie, języki, które
zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

2 List do Koryntian

2 Kor 2,5–8.14

Lekcja 12: s. 4, 5, 14

5 Jeśli jednak ktoś był powodem smutku, nie mnie
zasmucił, ale - nie przesadzając - w jakiś sposób
was wszystkich. 6 Ta kara, którą wymierzyła mu
większość spośród was, niech już wystarczy. 7
Teraz raczej wybaczcie mu i pocieszcie go, aby
nie popadł w większy smutek. 8 Zachęcam też,
aby mu okazać miłość.

14 Niech będą dzięki Bogu, który pozwala nam
zawsze uczestniczyć w tryumfie Chrystusa i
wszędzie roztacza przez nas woń Jego poznania.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 12: s. 13

5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych,
jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza
zdolność pochodzi od Boga. 6 On nas uzdolnił,
byśmy byli sługami Nowego Przymierza, które nie
opiera się już na literze, lecz na Duchu: litera
bowiem zabija, a Duch ożywia.

2 Kor 5,10.14–15.17–21

Lekcja 12: s. 2, 4, 6, 7, 11

10 Wszyscy bowiem musimy stawić się przed
sądem Chrystusa, aby każdy otrzymał odpłatę za
dokonane w ciele czyny, zarówno dobre, jak i złe.

14 Miłość Chrystusa przynagla nas, ponieważ
przekonaliśmy się, że Jeden umarł za wszystkich,
a więc wszyscy umarli. 15 On umarł za wszystkich,
aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla
Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

17 Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym
stworzeniem. To, co dawne, przeminęło, a nastało
nowe. 18 Wszystko to jest z Boga, który przez
Chrystusa pojednał nas ze sobą i zlecił nam
posługę pojednania. 19 To właśnie Bóg w
Chrystusie pojednał świat ze sobą. On nie
poczytał ludziom ich grzechów i w nas złożył
słowo pojednania. 20 Jesteśmy więc posłani w
zastępstwie Chrystusa jako przedstawiciele Boga,
który przez nas zachęca. W zastępstwie
Chrystusa prosimy więc: Pojednajcie się z
Bogiem! 21 On Tego, który nie znał grzechu, za
nas uczynił grzechem, abyśmy stali się w Nim
sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 7,9–10

Lekcja 12: s. 6

9 to teraz się cieszę; nie dlatego jednak, że
byliście smutni, ale że ten smutek skłonił was do
nawrócenia. Smuciliście się bowiem zgodnie z
Bożą wolą, tak że w niczym nie ponieśliście
szkody z naszej strony. 10 Smutku zgodnego z
Bożą wolą nie trzeba żałować, bo prowadzi on
przez nawrócenie do zbawienia. Smutek świata
sprowadza śmierć,

List do Galatów

Ga 6,1–5

Lekcja 12: s. 8

1 Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy,
którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą
łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ
pokusie. 2 Jedni drugim noście brzemiona, a tak
wypełnicie prawo Chrystusa. 3 Jeśli ktoś sądzi, że
jest kimś ważnym, podczas gdy nim nie jest, sam
siebie oszukuje. 4 Każdy niech osądza swoje czyny
i w sobie niech znajduje powód do chluby, a nie w
porównywaniu się z innymi. 5 Każdy bowiem
poniesie swój własny ciężar.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 12: s. 10, 11, 12

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn
niebieskich wszelkiego błogosławieństwa
duchowego w Chrystusie. 4 On wybrał nas w Nim
przed stworzeniem świata, abyśmy byli przed
Nim święci i nieskalani w miłości. 5 On
przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego
przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa.
Takie było upodobanie Jego woli, 6 aby był
uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył
nas w Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie
przez krew Jego: odpuszczenie występków dzięki
bogactwu Jego łaski.

8 Obdarzył nas nią obficie wraz z wszelką
mądrością i zrozumieniem, 9 gdy dał nam poznać
tajemnicę swej woli. Tak sobie upodobał i w Nim
postanowił, 10 że dla dokonania pełni czasów
wszystko podda Chrystusowi jako Głowie: to, co
w niebie, i to, co na ziemi. 11 W Nim także my
zostaliśmy wybrani, i już wcześniej przeznaczeni
przez Tego, który wszystko czyni według
postanowienia swej woli, 12 abyśmy wielbili
majestat Jego łaski - my, którzy już wcześniej
złożyliśmy nadzieję w Chrystusie.

13 W Nim także wy usłyszeliście słowo prawdy,
Ewangelię o waszym zbawieniu. W Nim
uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią,
Świętym Duchem obietnicy, 14 Duchem, który jest
Poręczycielem naszego dziedzictwa, odkupienia
tych, których On nabył, aby był uwielbiony Jego
majestat.

Ef 2,1–9

Lekcja 12: s. 3, 4, 10, 13

1 Także wy byliście umarli z powodu waszych
występków i grzechów, 2 które popełnialiście
wtedy, gdy postępowaliście zgodnie z zasadami
tego świata, w posłuszeństwie temu, który panuje
nad mocą, powietrzem, duchem działającym
obecnie w synach buntu. 3 Wśród nich także my
wszyscy ulegaliśmy niegdyś żądzom naszego
ciała, poddając się zachciankom ciała i myśli.
Dlatego, jak inni, byliśmy z natury dziećmi
gniewu. 4 Bóg jednak, bogaty w miłosierdzie,
dzięki swej wielkiej miłości, którą obdarzył nas, 5
umarłych z powodu występków, przywrócił nas
do życia z Chrystusem. Łaską jesteście zbawieni!

6 On w Chrystusie Jezusie ożywił nas i posadził na
wyżynach niebieskich, 7 aby w nadchodzących
czasach ukazać niezwykłe bogactwo swojej łaski
poprzez dobroć, jaką darzy nas w Chrystusie
Jezusie. 8 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez
wiarę! Nie jest to więc waszą zasługą, lecz darem
Boga. 9 Nie za dokonane czyny, aby nikt się nie
chełpił.

Ef 4,15.29.32

Lekcja 12: s. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 16, 17

15 Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i
wzrastajmy pod każdym względem ku Temu,
który jest Głową - ku Chrystusowi.

29 Niech z waszych ust nie wychodzi żadne
nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące,
aby stosownie do potrzeb dawało łaskę
słuchającym.

32 Bądźcie dla siebie nawzajem łagodni i
miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie, tak jak Bóg
wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,15–16

Lekcja 12: s. 17

15 Uważajcie więc, jak postępujecie: nie jak
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wykorzystujcie
okazję, bo dni są złe.

List do Filipian

Flp 2,1–4.12–13

Lekcja 12: s. 2, 13, 16, 17

1 Jeśli więc coś znaczy upomnienie w Chrystusie,
jeśli umacnia was miłość, jeśli łączy was ten sam
Duch lub jeśli macie w sercu miłosierdzie i
współczucie, 2 dopełnijcie mojej radości tym, że
będziecie mieli te same dążenia i będziecie żywili
tę samą miłość, że będziecie trwali w jedności i
myśleli podobnie; 3 nie działajcie z myślą o
uznaniu czy pochwałach, lecz z pokorą uważajcie
jedni drugich za lepszych od siebie. 4 Niech każdy
troszczy się nie tylko o swoje własne sprawy, ale
także o innych.

12 Umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni,
to nie tylko wtedy, gdy jestem z wami, lecz tym
bardziej teraz, gdy jestem nieobecny, z lękiem i
drżeniem starajcie się o własne zbawienie. 13 Bóg
bowiem sprawia, że pragniecie i działacie zgodnie
z Jego upodobaniem.

Flp 3,12–14

Lekcja 12: s. 9, 12, 13

12 Nie twierdzę, że to już osiągnąłem lub stałem
się doskonały. Usiłuję to dopiero zdobyć, gdyż i ja
zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13
Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem cel.
Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest za
mną, a zwracając się ku temu, co przede mną, 14
biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg
wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,8

Lekcja 12: s. 4

8 W końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko,
co jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe,
co czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest
cnotą i zasługuje na pochwałę.

List do Kolosan

Kol 1,13–14.21–23

Lekcja 12: s. 7, 9, 10

13 On wyrwał nas władzy ciemności i przeniósł do
królestwa swego umiłowanego Syna, 14 w którym
mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów.

21 I was, którzy niegdyś byliście obcymi i wrogami
przez wasze myśli i złe czyny, 22 teraz przez
śmierć pojednał w swoim doczesnym ciele, aby
stawić przed sobą jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych. 23 Obyście tylko trwali w wierze,
pewni, mocni i niezachwiani w nadziei Ewangelii,
którą usłyszeliście. Ona została ogłoszona całemu
stworzeniu pod niebem, a ja, Paweł, stałem się jej
sługą.

Kol 2,13–14

Lekcja 12: s. 3, 10

13 Was, którzy byliście umarli z powodu
występków i nieobrzezania waszego ciała, wraz z
Nim ożywił, gdy darował nam wszystkie występki.
14 On zniszczył obciążające nas zestawienie
długów, które przez swoje zapisy przemawiało
przeciwko nam. Usunął je, przybijając do krzyża.

Kol 3,12–14.25

Lekcja 12: s. 2, 3, 4, 6, 10, 12, 13, 16, 17

12 Jako wybrańcy Boga - święci i umiłowani -
okryjcie się głębokim miłosierdziem, łagodnością,
pokorą, delikatnością, cierpliwością. 13 Żyjcie ze
sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie wzajemnie,
gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak Pan wam
przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A wszystko
to z miłością, która jest więzią doskonałości.

25 bo kto postępuje niesprawiedliwie, otrzyma
odpłatę za krzywdę, bez względu na to, kim jest.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 1,12–15

Lekcja 12: s. 12

12 Dzięki składam Temu, który mnie umocnił,
Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu. On uznał
mnie za godnego zaufania i powierzył posługę, 13
choć niegdyś byłem bluźniercą, prześladowcą i
gnębicielem. Doznałem jednak miłosierdzia,
ponieważ gdy nie wierzyłem, nie wiedziałem, co
czynię. 14 A łaska naszego Pana obficie
zaowocowała we mnie wiarą i miłością w
Chrystusie Jezusie. 15 Oto słowo godne wiary i
przyjęcia: Chrystus Jezus przyszedł na świat
zbawić grzeszników. Spośród nich ja jestem
pierwszy.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,9

Lekcja 12: s. 10

9 On nas zbawił i dał nam święte powołanie nie
dzięki naszym czynom, lecz zgodnie ze swoim
postanowieniem i łaską. Łaska ta była nam dana
przed wiekami w Chrystusie Jezusie,

2 Tm 3,16–17

Lekcja 12: s. 9

16 Każde Pismo jest przez Boga natchnione i
pożyteczne do nauczania, upominania,
poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości,
17 tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do
każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,8

Lekcja 12: s. 12

8 Teraz czeka na mnie wieniec sprawiedliwości,
który w owym dniu wręczy mi Pan, sprawiedliwy
sędzia. A nie tylko mnie, ale również wszystkim,
którzy umiłowali Jego przyjście.

List do Tytusa

Tt 3,5

Lekcja 12: s. 10

5 On zbawił nas nie dzięki sprawiedliwym czynom,
które spełniliśmy, lecz ze względu na swe
miłosierdzie. Stało się to przez odradzającą i
odnawiającą kąpiel w Duchu Świętym.

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12

Lekcja 12: s. 9

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne,
ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza.
Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

Hbr 9,14.22

Lekcja 12: s. 12

14 to o ile bardziej krew Chrystusa, który przez
Ducha wiecznego sam siebie złożył jako
nieskalaną ofiarę Bogu, oczyści nasze sumienie z
martwych uczynków, abyśmy mogli służyć Bogu
żywemu!

22 Niemal wszystko oczyszcza się we krwi, zgodnie
z Prawem, bo bez przelania krwi nie ma
odpuszczenia.

Hbr 10,14–22

Lekcja 12: s. 4, 11

14 Przez tę jedną ofiarę uczynił bowiem na zawsze
doskonałymi tych, którzy dostępują uświęcenia. 15
A poświadcza nam to i Duch Święty. Po słowach
bowiem: 16 Takie będzie przymierze?, które zawrę
z nimi po tych dniach - mówi Pan: Moje prawa
umieszczę w ich sercach i wypiszę je w ich
umysłach... 17 a ich grzechów ani nieprawości nie
będę już pamiętał. 18 Otóż gdzie jest odpuszczenie
grzechów, tam nie potrzeba już składać za nie
ofiary.

19 Mamy więc pewność, bracia", że wejdziemy do
miejsca świętego dzięki krwi Jezusa. 20 On
otworzył dla nas nową, życiodajną drogę przez
zasłonę, którą jest Jego ciało. 21 On jest wielkim
kapłanem nad domem Bożym. 22 Zbliżmy się więc
do Niego ze szczerym sercem i pełnym
zaufaniem, skoro jesteśmy oczyszczeni ze złych
skłonności serc i obmyci na ciele czystą wodą.

Hbr 11,6

Lekcja 12: s. 9

6 Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Ten,
kto zbliża się do Boga, musi wierzyć, że On jest i
że nagradza tych, którzy Go szukają.

Hbr 12,5–11

Lekcja 12: s. 11

5 Nie zapominajcie o zachęcie, jaką Bóg kieruje do
was jako synów: Nie gardź, mój synu, karceniem
Pana i nie zniechęcaj się Jego upomnieniem, 6 bo
kogo Pan miłuje, tego karci, wymierza karę
każdemu, kogo uznaje za syna! 7 Jeśli cierpicie, to
dla waszego wychowania! Bóg traktuje was jak
synów. Cóż to byłby za syn, którego ojciec by nie
wychowywał? 8 Jeśliby was omijało karcenie,
będące udziałem wszystkich, znaczyłoby to, że
nie jesteście Jego prawdziwymi dziećmi, nie
jesteście synami! 9 Jeśli bowiem szanowaliśmy
naszych ziemskich rodziców za to, że nas karcili,
to tym bardziej bądźmy ulegli Ojcu duchów, aby
osiągnąć życie!

10 Tamci tylko przez krótki czas wychowywali nas,
jak umieli. Ten zaś czyni to dla naszego dobra,
dając nam udział we własnej świętości. 11 Żadne
karcenie początkowo nie wydaje się przyjemne,
lecz jest bolesne. Później jednak pięknie owocuje
w wychowankach pokojem i sprawiedliwością.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,17.22

Lekcja 12: s. 11, 12

17 Każde otrzymane dobro i dary doskonałe
pochodzą z góry, od Ojca światłości, w którym nie
dochodzi do żadnych zmian ani zaćmień.

22 Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie
jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych
siebie.

Jk 2,10

Lekcja 12: s. 7

10 Kto przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega
tylko jednego przykazania, wykracza przeciwko
wszystkim.

Jk 4,8–12.17

Lekcja 12: s. 2, 5, 6, 7, 11, 12

8 Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was.
Obmyjcie ręce, grzesznicy! Oczyśćcie serca,
ludzie wewnętrznie rozdarci! 9 Uznajcie swoją
nędzę, smućcie się i płaczcie. Śmiech wasz niech
zamieni się w smutek, a radość w przygnębienie.
10 Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy. 11
Bracia! Nie obmawiajcie się nawzajem. Jeśli ktoś
obmawia swego brata i osądza go, występuje
przeciwko Prawu i osądza je. A jeśli osądzasz
Prawo, nie jesteś jego wykonawcą, lecz sędzią. 12
Jeden jest tylko Prawodawca i Sędzia, który może
zbawić lub potępić. Kimże więc ty jesteś, że
osądzasz bliźniego?

17 Kto bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni,
popełnia grzech.

Jk 5,9.16

Lekcja 12: s. 6, 9, 12

9 Nie narzekajcie jedni na drugich, abyście nie
byli sądzeni. Oto Sędzia stoi już u drzwi.

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i
módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali
uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa
modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,3–5.17–19

Lekcja 12: s. 4, 10, 11

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa! On w swoim wielkim
miłosierdziu zrodził nas na nowo do żywej nadziei
przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa, 4
abyśmy osiągnęli dziedzictwo niezniszczalne,
nienaruszone i nieprzemijające. Ono jest wam
zapewnione w niebie, 5 a moc Boża strzeże was
przez wiarę, abyście osiągnęli zbawienie, które
się objawi na końcu czasów.

17 Jeżeli Ojcem nazywacie Tego, który bezstronnie
sądzi każdego według jego własnych uczynków, w
bojaźni Bożej przeżyjcie czas waszego ziemskiego
wygnania. 18 Wiecie bowiem, że z waszego
odziedziczonego po przodkach głupiego
postępowania, zostaliście odkupieni nie czymś
przemijającym, srebrem lub złotem, 19 ale
drogocenną krwią Chrystusa jako Baranka bez
skazy i zmazy.

1 P 3,8–9

Lekcja 12: s. 6

8 W końcu zaś wszyscy bądźcie jednomyślni i pełni
współczucia! Kochajcie się po bratersku, bądźcie
miłosierni i pokorni! 9 Nie odpłacajcie złem za zło
ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie
dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście
otrzymali błogosławieństwo.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–4

Lekcja 12: s. 9

3 Jego boska moc obdarowała nas wszystkim, co
potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego,
który nas powołał do udziału w swej chwale i
doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i
ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej
natury i uchronić się przed zepsuciem
spowodowanym powszechną w świecie żądzą.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,5.7–10

Lekcja 12: s. 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13

1 J 1–9 (pobrano: 1 J 1,9): W druku: 1 J 1-9. Pierwszy List Jana nie ma rozdziałów 6-9; z kontekstu (Boże przebaczenie) chodzi o 1 J 1,9.

5 Takie jest orędzie, które usłyszeliśmy od Niego i
które wam głosimy: Bóg jest światłością i nie ma
w Nim żadnej ciemności.

7 Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On jest
w światłości, mamy łączność między sobą, a krew
Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas z wszelkiego
grzechu. 8 Jeżeli mówimy, że jesteśmy bez
grzechu, zwodzimy samych siebie i nie ma w nas
prawdy. 9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg
jest wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy
oraz oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości. 10
Jeżeli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy Go
kłamcą i nie ma w nas Jego słowa.

1 J 2,3–4.10–11

Lekcja 12: s. 2, 10

3 Po tym rozpoznajemy, że Go znamy, jeżeli
przestrzegamy Jego przykazań. 4 Kto mówi, że Go
zna, a nie przestrzega Jego przykazań, jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy.

10 Kto miłuje swego brata, trwa w światłości i nie
staje się dla nikogo przyczyną upadku. 11 Kto zaś
nienawidzi swego brata, trwa w ciemności i
chodzi w ciemności. Nie wie, dokąd zmierza,
ponieważ ciemności oślepiły jego oczy.

1 J 3,6.9–10.18–24

Lekcja 12: s. 2, 10, 11

6 Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy. Każdy, kto
grzeszy, nie widział Go ani Go nie poznał.

9 Każdy, kto się z Boga narodził, nie popełnia
grzechu, bo ma w sobie zalążek życia Bożego. Nie
może więc grzeszyć, gdyż narodził się z Boga. 10
Po tym można odróżnić dzieci Boże od dzieci
diabła: każdy, kto nie postępuje sprawiedliwie,
nie pochodzi od Boga, podobnie jak ten, kto nie
miłuje swego brata.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz
czynem i prawdą. 19 Po tym rozpoznamy, że
jesteśmy z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze
serce. 20 Bo gdyby nawet serce oskarżało nas, to
Bóg jest większy od naszego serca i wie wszystko.
21 Umiłowani, jeżeli serce nas nie oskarża, to pełni
ufności możemy stanąć przed Bogiem 22 i o co
poprosimy, otrzymamy od Niego, ponieważ
przestrzegamy Jego przykazań i czynimy to, co
się Jemu podoba.

23 A to jest Jego przykazanie, abyśmy uwierzyli w
imię Jego Syna Jezusa Chrystusa i miłowali się
wzajemnie zgodnie z przykazaniem, jakie nam
dał. 24 Kto więc przestrzega Jego przykazań, trwa
w Bogu, a Bóg w nim. To, że Bóg w nas przebywa,
rozpoznajemy dzięki Duchowi, którego nam dał.

1 J 4,7–11.19–21

Lekcja 12: s. 2, 5, 11, 14

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość
pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 Miłość Boża ukazała
się wśród nas przez to, że Bóg posłał na świat
swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki
Niemu mieli życie. 10 Na tym polega miłość, że nie
my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i
posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za
nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak
umiłował, to my również powinniśmy miłować się
wzajemnie.

19 My miłujemy, ponieważ On pierwszy nas
umiłował. 20 Jeżeli ktoś powie: "Miłuję Boga, a
jednocześnie nienawidzi swego brata, jest
kłamcą. Kto nie miłuje swego brata, którego
widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi.
21 Takie otrzymaliśmy od Niego przykazanie, aby
ten, kto miłuje Boga, miłował też swojego brata.

1 J 5,3.14–15

Lekcja 12: s. 2, 11, 14

3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego
przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

14 A taka jest pełna ufność, którą w Nim
pokładamy, że gdy Go prosimy o to, co zgadza się
z Jego wolą, On nas wysłuchuje. 15 Jeśli więc
wiemy, że nas wysłuchuje, gdy Go prosimy,
wiemy też, że spełni to, czego oczekujemy.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6

Lekcja 12: s. 2

6 Miłość polega na tym, że żyjemy według Jego
przykazań. A przecież przykazaniem, które
słyszeliście od początku, jest to, abyście żyli w
miłości.

Apokalipsa św. Jana

Ap 4,8

Lekcja 12: s. 12

8 Każda z czterech istot żywych miała po sześć
skrzydeł i mnóstwo oczu na zewnątrz i wewnątrz.
Powtarzały one nieustannie w dzień i w nocy:
"Święty, Święty, Święty, Pan, Bóg Wszechmocny,
który był, który jest i który przychodzi.